

Akce č. 16

VOJNÍKOV

pátek 2. října - neděle 4. října 1998

- **Úvod:**

Milé lidi, milí lidé*,

Na **pátek až neděli 2. – 4. 10.** máme naplánován výlet tentokrát do jižních Čech na Písecko *konečně* ke mně na chatu. Tato je coby dup***** od vesnice **Vojníkov**.

- **Sraz** je v **pátek 2. 10. večer** přímo u mě na chatě. Cesta je totiž jednoduchá jako facka**, a tak není třeba dávat si sraz jinde. Sraz pro ty, co event. přijedou až **v sobotu**: taky na chatě u kávy v **10:00**.

- **Cesta**: Jak jsem uvedl, je cesta jednoduchá jako facka**. Nebudu urážet váš orientační smysl líčením cesty do Písku. Fatální místa začnou až

1. **těsně před Pískem** (je odbočka doprava, kde jsou značeny *České Budějovice* apod., vy však na to nehledíte a) **jedete furt** rovně do Písku**, pak furt** po hlavní, přejedete *Nový most* přes řeku Otavu, pak

2. cca 300 m do kopce na semafony (vpravo bude prodejna *Spar*), kde **odbočíte doleva na Vrcovice**.

3. Ve Vrcovicích je jediná křižovatka (se zrcadlem), na které se dáte zase furt** **po hlavní doleva nahoru** (ne doleva dolů) na **Vojníkov, Jistec**.

4. Projedete **Vojníkov**, za ním jsou vlevo podél silnice vysoké topoly. Těsně **za topoly je v zatáčce odbočka doleva na asfaltovou silničku do polí** (pro místní znalce: směrem k řece na *Caisku*, event, na *Smetiprach*). Tato odbočka je prubířským kamenem vašeho orientačního smyslu. Minete-li totiž tuto odbočku, dojedete (špatně) do obce Držov. Zde si můžete tiše pod vousy prohodit***, že přezdívkou *super-orienták* si nezasloužíte. Pak to otočte a jedte zpět na Vojníkov.

Když se vám tedy konečně podařilo odbočit správně, po 2 km vjedete do lesa (dá se říci až lesního tunelu), kde uvidíte značku omezující rychlost na **30 km/hod**. Těsně za značkou (cca 10 cm) vpravo na okraji lesa je již vidět moje žlutá oprýskaná **chata č.042**. No a tam budeme.

Poznámky:

- Cesta od okraje Prahy je dlouhá cca **110 km** a trvá cca **1,5 hodiny**, je to skoro 50km dálnice a pak i dále docela rychlá silnice. Někdo (já+...) tam bude určitě v pátek ve 20 hodin, možná dřívě.

- Obvyklé radary: s kopce za Cukrákem, na "60" vlevo od Milína, s kopce vpravo od Zalužan.

- V **Čimelicích** (cca 75 km od Prahy) je **nejlevnější benzin** po cestě.

- **Technický detail**: Obě české **mobilní sítě** tam **jdou** dobře.

- **Sebou**: Protože počet účastníků akce možná převýší počet lůžek, prosíme, abyste si vzali **spacák a karimatku** (je tam jen několik postelí, lavice a hlavně korková podlaha) event. **stan**. Hudební nástroje jsou již samozřejmostí.

- **Jídlo a pití**:

pátek k večeři polévka - bude připraveno pro všechny

sobota snídaně - jako obvykle ať každý něco přiveze

oběd - jako obvykle v hospodě

večeře - v americkém stylu = grilování na dřevěném

uhlí (bavorské klobásy a hamburgry), bude zase připraveno pro všechny

neděle snídaně - jako obvykle - každý něco přiveze

oběd - jako obvykle v hospodě

večeře - jako obvykle doma

pití káva, čaj, pivo, Dobrá voda - bude zakoupeno hromadně pro všechny

BBCC

Je tam studniční voda, ale je cítit desinfekcí, tak budeme i vařit z přivezené vody - tak event. také nějakou vodu přivezte.

Honza

- Kontakty, které stejně všichni znáte:

---

* nehodící se oslovení škrtněte

** jemnější duše mohou nahradit slovo *facka* slovem *políček* a slovo *furt* slovem *pořád* nebo *stále*

*** dámy prohazují buď do svých nebo do partnerových vousů nebo přinejhorším (pokud dáma ani její partner nemá vous) do svého čerstvě navoněného květovaného kapesníčku

**** 1 dup = cca 2 km

V Praze, 5. 10. 1998

Ahoj lidi,

ačkoli předpověď počasí celý týden hlásila na sobotu a neděli vytrvalý déšť (čemuž některé slabší povahy dokonce i uvěřily a zůstaly doma), prožili jsme při **16. akci BBCC** s názvem **Vojník** překrásný podzimní slunečný víkend, který díky Brziho návkům zůstane určitě dlouho v paměti všech zúčastněných. Ale všechno hezky popořádku ...

Pátek 2. 10.

Ačkoli měl v 17,15 přijet Honza s Jirkou K. ke mě do Střešovic, už v 17,30 volali, že vyjždí od Krejčíků do ateliéru pro diaprojektor.

17,39 - konečně jsme v sestavě Honza + Jirka K. a Vrstevnice + Vrstevnička + Podčarovka vyjeli 17,52 - na Smíchově u KD (kdysi to byl KD Pracujících Kovoprůmyslu a chodilo se sem rovněž do „efka“, což bylo známé a proslulé Futurum - ale kde je dnes tomuto kulturnímu stánku konec ...) jsme přibrali Vaška

18,04 - téměř krokem jsme projeli ucpaný Smíchov a dojeli jsme na sraz k benzínové pumpě ARAL u Zbraslavi

18,11- přijel Brzi + Jirka D., takže jsme pro dnešek a vlastně i pro celý víkend byli v kompletní sestavě - tedy:

- **Honza** + nová cyklohelma
- **Jirka Krejčík** (dále jen Jirka K.) + **PONOŽKY BBCC**
- **Vašek** + šitíčko (alespoň doufám, že ho stále vozí)
- **Vrstevnice** + kronika
- **Vrstevnička** + cyklistický abstínent
- **Podčarovka** + učebnice Dějepisu pro 8. ročník
- **Brzi** + návleky
- **Jirka Daněček** (dále jen Jirka D.) + neustálá žízeň

... takže nás bylo 8 lidí + žádný pes + 3 auta.

18,22 - konečně jsme se vykecali, Brzi natankoval, pokochali jsme se ponožkami **BBCC**, pochválili jsme Honzovi jeho novou cyklohelmu a vyjeli jsme směrem na Písek (i když přes ten jsme nakonec nejeli, protože Honza nás vedl zkratkou přes Zvíkov)

19,17 - 19,24 - jak psal Honza v pozvánce, v Čimelicích mají nejlevnější benzín, takže jsme tam tankovali (samozřejmě kromě Brziho, který dal přednost „kvalitě“ před cenou a pohonnou hmotu načerpal již na Zbraslavi)

20,05 - a jsme na místě - a nutno přiznat, že i když Honzův popis cesty byl celkem podrobný, asi bychom bez jeho doprovodu měli problémy cíl cesty najít. Všude kolem nás již byla temná noc, takže jsme neviděli na krok, ale přesto se nám podařilo bez jediné oděrky na autech proklíčkovat lesem k Honzovu rekreačnímu objektu a obsah aut úspěšně přemístit do chaty.

... a dali jsme první piva, rozdělali jsme oheň v krbu, povečeřeli jsme, rozdělávali jsme ponožky **BBCC**, zkoušeli jsme ponožky **BBCC**, Jirka K. s Vaškem shlédli v televizi „jednadvacítku“, aby zjistili co se děje doma i ve světě (zvláště na Vaška to mělo velký dopad, protože ze zpráv o nadcházející evropské hospodářské krizi nemohl později usnout), Jirka K. nám **KONEČNĚ** promítnul diáky z Bregenzu a Honza nám nad mapou objasnil sobotní a nedělní trasu (jedinou výhradu k výletům měl Jirka D., který se dožadoval hospody na každém 10-tém kilometru - tuto podmínku bylo našťastí možno splnit, takže plán tras byl nakonec všemi schválen)

23,10 - na nátlak Jirky K. jsme opět zapnuli televizi, abychom shlédli pořad Peříčko - tentokrát poprvé bez Sárky Saudkové. Po deseti minutách jsme ovšem všichni zkonstatovali, že se úroveň tohoto pořadu značně snížila, televizi jsme definitivně umlčeli, otevřeli jsme láhev whisky, kterou Honza vylovil z baru nad krbem a volně jsme konverzovali až téměř do 1,00, kdy šli spát poslední z nás.

Rekapitulace:

Celkem se zúčastnilo: 8 lidí
Celkem psů: 0
Celkem aut: 3

BBCC

Počasí:

zamračeno, ale nepršelo, t = cca 12° C

AUTEM

Celkem jsme ujeli:

108 km

Hrubý čas:

2:26

Čistý čas:

1:56

Průměrná rychlost:

cca 56 km/hod.

Trasa:

Praha - Zbraslav - Čimelice - Zvíkovské Podhradí - Vojníkov - chata

Cesta:

bez problémů

Sobota 3. 10.

8,45 - postupně jsme začali vstávat, podstupovali jsme ranní hygienu (díky Savem vydezinfikované studni se kolem nás sice začala nesmazatelně šířit chlorová vůně, ale za to jsme se nemuseli obávat bacilů), snídali jsme a Brzi vařil překapávanou kávu na cestu

10,00 - začali jsme se připravovat na výlet. Brzi již po třetí proháněl vodu nepoužívaným kávovarem, ze kterého se stále vylučovalo množství vodního kamene - Honzovo vysvětlení, že TO PŘECE zachytí filtr, ho příliš nezaujalo a pro jistotu začal překapávat kávu bez použití přístroje.

... no a začali jsme se oblékat - VŠICHNI jsme nazuli nové PONOŽKY **BBCC**, Honza vytáhnul novou cyklohelmu, na krk si uvázal vlněnou fialovou šálu (stále se totiž nemohl rozhodnout, zda bude mít chřipku nebo ne) a protože počasí přece jenom bylo podzimnějšího rázu, oblékli jsme povětšinou dlouhé kalhoty - jen Jirka D. jel ve svých tříčtvrťácích a Brzi vytáhnul novinku = černé elastické *samodržíci* (!!!) návleky na nohy (což byl jeden pár samostatných nohavic nahoře opatřených gumou), které si navléknul pod cyklistické kraťasy. Nutno přiznat, že v návlecích samotných vypadal velmi eroticky, ovšem funkčnost tohoto vynálezu za estetikou lehce pokulhávala - pokud jel na kole, pak návleky držely, ale po prvních pár krocích se nezadržitelně sunuly k zemi. No a že měl Brzi rovněž kapucu na batůžek, to už nás ani nepřekvapilo - jen jsme ho začali podezírat, že ho kdosi úspěšně používá jako testovací objekt pro různé cyklovynálezy.

10,53- vyjeli jsme dolů k řece a po „Plynové lávce“ jsme přešli Otavu. Brzimu se návleky svezly ke kotníkům, takže je vytáhnul do patřičné výšky (nutno podotknout, že touto činností se Brzi v průběhu víkendu zabýval nejčastěji) a pokračovali jsme dál směrem na Vráž. Projížděli jsme tichým podzimním lesem, dýchali jsme svěží lesní vzduch a přes cestu nám jen občas přeběhla srnka nebo zajíc.

11,35 - ve Vráži jsme navštívili zámek, který slouží jako lázeňské sanatorium. Na terase s výhledem do parku jsme se posilnili grogem, pivem a kolou a Brzi zjistil, že na toaletách je prkýnko hygienicky navlečeno v igelitovém rukávu, který se po stlačení knoflíku sám převíjí - ani není nutné podotýkat, že po tomto objevu jsme toalety navštívili úplně všichni. A zatímco pánové si vesele převíjeli igelit, na dámských WC jsme měli po legraci, protože igelitový rukáv došel (v důsledku toho jsme ovšem na tomto zařízení strávily o polovinu méně času než pánové).

11,54 - je to neuvěřitelné, ale ačkoli podle předpovědi mělo celý den vytrvale pršet, vysvitlo sluníčko

12,20 - vyfotili jsme se u fontány, Brzi si poupravil padající návleky a vyrazili jsme na další cestu

12,34 - 12,39 - zajeli jsme k místu zvanému Jezírko lásky - nevím, co si kdo pod tímto pojmem představí a my sami jsme se dohadovali, proč se toto místo nazývá právě takhle, ale jezírko vypadalo přesně jako jezírko, u kterého v pohádce O Mrazíkovi Nastěnka trpělivě zalévala suchý pařež (jen místo březového háje byly kolem nás duby, buky a smrky). Zkrátka místo pro romantické duše jako stvořené.

... a pokračovali jsme dál. Z lesního ticha jsme vyjeli na silnici a poměrně rychle jsme ujížděli směrem k Ostrovci, kde jsme odbočili na zelenou turistickou značku. Vzhledem k tomu, že Zvíkov, kde jsme hodlali poobědvat, byl ještě v nedohlednu, rozhodl se Jirka D. posvačit ze svých zásob ...

12,56 - 13,15 - u rekreačního střediska podniku AVIE či DAEWO jsme čekali na Jirku D. Je až neuvěřitelné, jak dlouho mu trvalo sníst 1 (slovy *JEDEN*) rohlík. Brzi si mezitím několikrát upravil své návleky a po dlouhých 20-ti minutách čekání jsme konečně vyrazili dál ...

... pokračovali jsme dále po zelené značce. Drcali jsme přes kořeny, vytlačili jsme kola do krutého kopce, kolem nás byl překrásný, sluncem ozářený les plný bedel a václavek (Pepo, tvé houbařské srdce by jásalo), Brzimu spadly návleky a Jirka D. se nám ztratil - jako jediný totiž nezabloudil a přesně podle plánu pokračoval přes pařezy a kořeny po zeleně značené cestě, zatímco my ostatní jsme odbočku přehlédli a dojeli jsme k silnici ...

14,00 - rozhodli jsme se ponechat Jirku D. v lese a po silnici jsme dojeli ke Zvíkovskému mostu I., kde jsme u zelené turistické značky čekali, až les Jirku D. vyplivne

14,30 - po půlhodinovém čekání jsme lehce znejistěli, protože Jirka D. se neobjevoval, ale protože nás již nebavilo plivat do vody a diskutovat na téma co všechno se Jirkovi D. mohlo přihodit, vzájemně jsme se přesvědčili, že je Jirka D. možná již na Zvíkově a v hospodě na nás čeká u piva

14,43 - hrad Zvíkov - ačkoli jsme cestou objeli všechny hospody, Jirku D. jsme neobjevili. Chytli jsme se tedy poslední naděje, že je na hradě a kochá se historií. A tak jsme si projeli celý Zvíkov až k přístavišti parníků, pokochali jsme se vyhlídkou na Orlickou přehradu, vyfotili jsme se na hradbách s věžemi Zvíkova i bez nich, jednohlasně jsme zamítli prohlídku interiéru (nic moc zde k vidění není a vzhledem k tomu, že jsme ještě neobědvali, lákal nás spíše interiér nějaké hospody - třeba i nehistorické), zakoupili jsme pohledy a noviny a protože se Jirka D. stále nikde neobjevoval, vydali jsme se na cestu zpět.

15,07 - nikdo v to již nedoufal, ale v bufetu u parkoviště nad hradem jsme se setkali s Jirkou D. a zatímco my jsme se ze setkání radovali, Jirka D. byl lehce zklamán - už se těšil, jak bude bez mapy hledat chatu, když si vůbec nepamatuje, kde ji Honza má.

No a pak jsme konečně poobědvali - někteří sice navrhovali navštívit hospodu v některé z blízkých vesnic, přes které vedla cesta zpět, ale bufet nabízel výbornou čočkovou polévku (dojedly jsme zbylých 9 porcí), písčkou klobásu, pivo a grog, takže jsme se nakonec všichni dostatečně nasýtli.

15,20 - přišla Brziho chvíle a na stole se objevila termoska s překapávanou kávou. Ale ačkoli srdce všech kafařů zaplesala, černým mokem se posilnil pouze Brzi ...

15,55 - vydali jsme se k našemu dočasnému domovu. Cesta již vedla pouze po silnici a po zpevněných lesních cestách, takže jsme zbývajících cca 15 km překonali poměrně bez problémů. Jen nutno podotknout, že ve všech vesnicích, kterými jsme cestou ze Zvíkova projížděli byly hospody otevřené až od 18,00 (pokud vůbec otevřít hodlaly), takže i ti kdo původně bufet u parkoviště nad hradem zamítali byli rádi, že se tam nacpali čočkovkou.

16,55 - Home Sweet Home !!!

... dali jsme cílové pivo, Vrstevnička s Podčarovkou šly na houby (a nutno přiznat, že kolem chaty jich našly poměrně dost) a protože byl příjemný podzimní večer, grilovali jsme venku klobásy, dokud nás tma a večerní chlad nezahnaly ke krbu. Seznámili jsme se s Honzovými sousedy (což není samozřejmě až tak zajímavé, ale díky diskusi na téma sousedova schopnost a neschopnost udržet cestovku zaměřenou výhradně na rybaření v Norsku Jirka D. vyřkl tzv. *Daněčkův zákon zachování neschopnosti = celková neschopnost ve společnosti zůstává konstantní*), konečně jsme také Honzu přesvědčili, aby zahrál na kytaru, Jirka K., já a Vrstevnička jsme pospávali ve spacácích a ostatní při diskusi na téma ... (kdo tam byl, moc dobře si pamatuje, o čem jsme diskutovali) vydrželi až do 0,30.

Rekapitulace:

Celkem se zúčastnilo: 8 lidí

Celkem psů: 0

Počasí: polojasno až slunečno, zkrátka překrásný podzimní den, t = cca 12° C

Celkem jsme ujeli: 40,04 km

Hrubý čas: 6:02

Čistý čas: 2:42:40

Průměrná rychlost: cca 14,8 km/hod.

Trasa: chata - k řece - přes Plynovou lávku - lesem - Vráž - po silnici - Ostrovec - po zelené turistické značce - rekreační středisko AVIA/DAEWOO - po silnici (Jirka D. stále po zelené značce) - Zvíkovský most I. - Zvíkovské Podhradí - Zvíkov - po silnici - Oslov - Tukleky - po zelené turistické značce - Spolí - zpevněná lesní cesta - Vojníkov - chata

Cesta: až na zelenou turistickou značku, kterou Honza neznal, pohodlné lesní cesty nebo asfalt, krajina lehce zvlněná - pořád z kopečka do kopečka, ale žádná velká převýšení nás nečekala

Neděle 4. 10.

9,00 - pomalu jsme se probouzeli do jasného nedělního rána, na poli před chatou se pásly srnky a my jsme se postupně hrabali ze spacáků ...

11,15 - vyjeli jsme na nedělní výlet. Brzi byl tentokrát vyzbrojen nejen kávou v termosce a návlekama na dolních končetinách, ale opatřil se i návlekama na ruce (které ovšem nepadaly a po celou dobu držely tak, jak měly - prostě nuda), Jirkovi D. jsme pro jistotu zapůjčili mapu a několikrát mu připomněli jméno vesnice, u které se nacházíme a já jsem na nosič připevnila košíček, protože nechat bez povšimnutí množství hub, které v tomto čase roste, by byl prostě hřích.

... a tak jsme v příjemném podzimním dopoledni drncali přes kamení a kořeny po lesní cestě kolem Otavy, vyhlíželi jsme, kde rostou ty nejlepší václavky, abychom je cestou zpět mohli nasbírat a poměrně rychle jsme se blížili k prvnímu cíli dnešního dne ...

11,40 - Písek. Fotili jsme se na starém kamenném mostě, na náměstí, před radnicí a koupili jsme pohledy.

12,15 - 12,40 - v cukrárně *Pod věží* jsme si dali kávu a něco zákusků

12,45 - ještě jsme shlédli místo, kde kdysi stála Putimská brána (dnes zde již není nic) a podél Otavy jsme jeli dále k soutoku Blanice a Otavy, který má v historii **BBCC** stěžejní význam

13,29 - 13,57 - soutok Otavy a Blanice. TAK TADY TO VŠECHNO ZAČALO!!! Tady loni 2. srpna na terase restaurace u soutoku řek a nad sklenicí zlatavého pěnivého moku *otec* Pepa zplodil myšlenku (je až neuvěřitelné, co Pepu občas u piva napadne) a *máma* Honza od té chvíle začal opečovávat club **BBCC** a jak jim to dítě pěkně roste, to ví každý z nás nejlíp sám.

Dali jsme si tedy na terase restaurace u soutoku Otavy a Blanice každý jedno pivo, vyfotili jsme se se soutokem i bez soutoku, na obloze vysvitlo sluníčko a *máma* Honza vyřkl myšlenku, že bychom veškeré hospody mohli při našich akcích vynechat, protože to jen zdržuje - ještě štěstí, že Honza je naše *máma*, protože od fyzického napadení ho zachránil pouze fakt, že Jirka D. mámy nebijí. A tak jsme nakonec v poklidu dopili naše piva a příjemně odpočati jsme se vydali dál.

14,05 - 14,08 - jsme v Putimi. Švejka jsme nepotkali a neobjevili jsme ani hospodu, kde by se vařilo, takže jsme zde příliš dlouho nepobyli a obrátili jsme se na cestu zpět (a myslím, že ani Švejkovi by se zde dnes nelíbilo - jediná hospoda s unuděným výčepním nad půllitrem piva se spadlou pěnou by určitě nenadchnula nikoho).

Zpět jsme jeli stejnou cestou kolem Otavy. Projeli jsme okolo soutoku, kde to všechno loni začalo a před Pískem jsem konečně nasbírala košík plný hub (jen jsem přehlédla ledabyly zakrytou díru na dně, takže cestou jsem hezkých pár sameťáčků zase vyklepala).

15,15 - 16,45 - ačkoli jsme v tuto dobu původně plánovali příjezd zpět na chatu, seděli jsme v Písku v restauraci *U Reinerů* a pochutnávali jsme si na rybích specialitách. Hotovky totiž již v tuto dobu překvapivě neměli. Ale najedli jsme se výborně a s chutí jsme se pustili na poslední kamenitý úsek naší cesty - z Písku do Vojníkova.

BBCC

17,35 - a jsme opět na chatě. Jirka D. upadnul pod strom a vzpamatoval se až když držel láhev piva v ruce, Vrstevnička s Podčarovkou šly opět na houby (a opět jich poměrně dost našly), Brzi naposledy povytáhnul své návleky a definitivně se rozhodl pro koupi dlouhých cyklokahot a my ostatní jsme se začali věnovat klasickým činnostem směřujícím k odjezdu zpět do Prahy.

18,15 - sbaleno, naloženo a 16. akce **BBCC** je u konce.

Rekapitulace:

Celkem se zúčastnilo: 8 lidí
Celkem psů: 0
Počasí: babí léto jak vymalované - zkrátka podzimní slunečný den, t = cca 12° C

NA KOLE

Celkem jsme ujeli: 35,33 km
Hrubý čas: 5:20
Čistý čas: 2:33:37
Průměrná rychlost: cca 13,9 km/hod.
Trasa: chata - po zelené turistické značce proti proudu Otavy - Písek - soutok Otavy a Blanice - Putim - soutok Otavy a Blanice - Písek - chata
Cesta: místy kamenitá lesní cesta, místy zpevněná cesta, místy široká lesní cesta - prostě od každého trochu, ale jinak příjemná trasa po rovině (nejvyšší převýšení jsme udělali zřejmě v Písku, když jsme jeli do cukrárny)

AUTEM

Celkem jsme ujeli: 108 km
Hrubý čas: 2:00
Čistý čas: 2:00
Průměrná rychlost: cca 54 km/hod.
Trasa: chata - Vojníkov - Zvíkov - Čimelice - Praha
Cesta: pohoda

Tak a to je tedy vše o 16. akci s názvem Vojníkov, kdy jsme poprvé jeli v PONOŽKÁCH **BBCC**. Počasí nám neuvěřitelně přálo, užili jsme si do sytosti překrásné podzimní přírody, ověřili jsme si, že hub roste opravdu velmi mnoho a Brziho padající erotické návleky se staly neopomenutelnou atrakcí tohoto výletu. Ale nejen tímto prapodivným kusem oblečení se Brzi nesmazatelně zapsal do historie **BBCC** - za zmínku stojí rovněž jeho návrat do Prahy, kdy se mu, při odbočování z Malostranského náměstí, právě při neuvěřitelně zajímavé diskusi s Jirkou D. o nedokonalosti nejpokročilejšího software, sklopilo kolo do vodorovné polohy (je to sice škodolibé, ale škoda, že jsme to neviděli - to muselo být úžasné). Zkrátka, když si někdo nekontroluje šroubky u držáku na kola, pak se jednou prostě šroubeček vyklepe a držák se ohne, následkem čehož se stane silně nepoužitelným a majiteli nezbude nic jiného než zakoupit držák nový a konečně dokoupit i zajišťovací matky.

Takže si všichni zkontrolujte matičky a šroubečky a na Prachovských skalách u Fialů za 14 dní AHOJ !!!

Vrstevnice